Сујеверје је ширк, сујеверје је ширк, сујеверје је ширк“, три пута. Затим је Ибн Мес'уд казао: "Свакога од нас то задеси, али Узвишени Аллах то одагнава од човека када се човек ослони на Њега.“

Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Сујеверје је ширк, сујеверје је ширк, сујеверје је ширк“, три пута. Затим је Ибн Мес'уд казао: "Свакога од нас то задеси, али Узвишени Аллах то одагнава од човека када се човек ослони на Њега.“

[صحيح] [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас је упозорио на сујеверје уопштено, било то нешто што се чује или види, или утврди путем бројева, дана, животиња и томе слично - све је то забрањено. Сујеверје (ар. тијере) долази од речи тајр што значи птица. Иако сујеверје обухвата и друге предмете и ствари у којима је неко сујеверан, арапски израз потиче од речи птица, јер је код предисламских Арапа било проширено сујеверје које се заснивало на птицама. Наиме, Арап би пустио птицу да полети када би хтео прионути на неки задатак, путовање, трговину и тако даље. Уколико би птица полетела удесно, човек би то сматрао добрим знаком и кренуо би да изврши задани циљ. Но, ако би полетела улево, суздржао би се од онога што је намеравао. У овом хадису, Посланик је окарактерисао сујеверје као ширк с обзиром да нико не може обезбедити добро, нити отклонити зло изузев Аллаха. Ибн Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, се надовезао казавши да се сваком муслиману може десити да осети сујеверје. Но, дужан је да се томе одупре ослањањем на Аллаха и чињењем онога што је у његовој моћи.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3383